

עת"א 968/08/17 - זאהר ח'טיב, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

17 ספטמבר 2017

עת"א 968-08-17 ח'טיב נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' השופט ד"ר רון שפירא, סגן נשיא

זאהר ח'טיב, ע"י ב"כ עו"ד מסארווה (סנגוריה ציבורית)

העותר

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר, במסגרתה מבקש העותר להורות על ביטול החלטת המשיב, המורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות שנגזרו על העותר וריצוי יתרת תקופת המאסר שנותרה לריצוי במתקן כליאה.

העותר נשפט לריצוי שישה חודשי מאסר בעבודות שירות על פי החלטת בימ"ש השלום בעכו החל מתאריך 14.11.16. העותר נעדר פעמים רבות מעבודות השירות ללא אישור. נערך לו בירור ביום 20.3.17. הוא הבטיח כי לא ייעדר ללא אישור והוחזר לעבודה באותו מקום. בחודשים אפריל ומאי 2017 נעדר מספר ימים והחל מתאריך 15.5.17 לא שב לעבודות השירות. ניסיונות לאתרו ולהזמינו לשיחת בירור נוספת לא נענו על ידו. גם לוועדות רפואיות שזומן אליהן, לאור טענתו כי הוא חולה, לא הגיע העותר וכן לא הגיע לשימוע שאליו הוזמן טלפונית ובאמצעות דואר רשום לכתובתו הרשומה אצל המשיב. על כן, ולאור אי התייצבותו לשימוע שנקבע ליום 5.7.17, ניתנה החלטת המשיב המורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת תקופת המאסר במתקן כליאה.

העותר טוען במסגרת העתירה כי היה חולה ולכן לא התייצב לעבודות השירות. כן נטען כי לא קיבל במועד מכתב המזמן אותו לשימוע. בדיון שהתקיים לפני ביום 10.9.17 נטען כי העותר יצר קשר עם הממונה וטען שקיבל את הזימון לשימוע מאוחר מדי ולכן לא התייצב לשימוע, אך נמסר לו שמאחר שלא הגיע בזמן לשימוע כבר נחתם שהופסקו עבודות השירות. נטען כי העותר צירף אישורים רפואיים שמלמדים שבתקופה האחרונה לא היה בקו הבריאות. כן נטען כי העותר נשוי ואב לשלושה ילדים אשר הקטנה מהם סובלת מבעיות רפואיות והמשפחה גם נמצאת במצוקה כלכלית וחובות. נטען כי העותר לא התייצב לשימוע מכיוון שקיבל את המכתב לאחר המועד ומבוקש לאפשר לעותר להגיע לשימוע נוסף שכן לא התייצב לשימוע עקב תקלה.

המשיב טוען כי העותר נעדר רבות מעבודתו וכבר נערך לו בירור במסגרתו הצטער על מעשיו וקיבל הזדמנות להמשיך בעבודות השירות. נטען כי העותר אינו עונה לטלפונים. כאשר ענה לאחד הטלפונים דיווח על תאונת דרכים שלא דיווח עליה קודם ולא שלח אישור רפואי. זמן לשיחת בירור שלא הגיע אליה. נעשו עוד שיחות רבות, בחלקן טען שהוא חולה, זמן לוועדה רפואית אך לא הגיע. לכן זמן לשימוע. בשיחת טלפון עם הרכז הובהר כי זמן לשימוע לתאריך 5.7.17. העותר טען כי הוא מעוניין לסיים את עבודות השירות והודגש בפניו שהזמן לשימוע. הזימון לשימוע גם נשלח בדואר רשום ונמסר לבן משפחה מעל גיל 18. רק לאחר שהתקבלה ההחלטה על הפסקת עבודות השירות יצר העותר קשר עם משרדי המשיב וטען כי רק כעת קיבל את הודעת השימוע. נטען כי העותר זמן באמצעות דואר רשום לשימוע לפי הכתובת שרשומה במערכת מיום קליטתו לעבודות השירות. בנוסף נמסר לו התאריך טלפונית על ידי הרכז ובכך ויתר על זכותו להשמיע טענותיו. נטען כי ההחלטה על הפסקת עבודות השירות הינה סבירה והתקבלה בצורה תקינה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

מהנתונים שהוצגו בפני עולה כי העותר הזמן לשימוע הן טלפונית והן באמצעות דואר רשום שנמסר לקרוב משפחה, זאת לאחר שכבר ניתנה לו הזדמנות בעבר בבירור שנערך לו, אז הבטיח לסיים את עבודות השירות ללא היעדרויות ללא אישור. העותר המשיך להיעדר מעבודות השירות ללא אישור, לא השיב לשיחות טלפון מהרכז, טען בחלק משיחות הטלפון כי הוא חולה אך לא המציא אישורים ולא התייצב לוועדה רפואית שנקבעה לו. העותר הפגין זלזול מוחלט בעונש שנפסק שעליו לרצות. העותר אף ידע מבעוד מועד על מועד השימוע ובוחר שלא להתייצב וויתר על זכותו להשמיע טענותיו.

בנסיבות אלו, משניתנו לעותר מספר הזדמנויות, אך הוא לא טרח להתייצב למועד השימוע שנקבע ולא טרח להתקשר מבעוד מועד ולנסות לדחות את מועד השימוע, לא מצאתי כי בהתנהלות המשיב או בהחלטת המשיב נפל פגם או חוסר סבירות המצדיקים התערבות. העותר לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו לסיים את ריצוי עבודות השירות ולא ניתן לקבוע בנסיבות העניין כי החלטת המשיב הינה בלתי סבירה או כי נפל בהתנהלות המשיב פגם המצדיק התערבות.

לפנים משורת הדין ניתן לעותר להשמיע טענותיו בבית המשפט. זאת מאחר שהעותר לא התייצב לשימוע ולא ביקש דחייתו מבעוד מועד הוא מנוע מלהעלות טענות בפני ביהמ"ש לאחר שלא מיצה את ההליך המנהלי [ראו: רע"ב 9659/05 **אבנר דהן נ' מדינת ישראל** (4.12.2005); רע"ב 1496/07 **רועי כץ נ' נציב שירות בתי הסוהר** (26.4.2007); רע"ב 6108/07 **מאיר חדד נ' הממונה הארצי על עבודות השירות** (12.7.2007)]. אלא שגם בטענות שהושמעו ע"י בא כוחו אין לרפא את הפגם שבהתנהלותו. העותר לא הפנים, ככל הנראה, את משמעות עונש המאסר שנגזר עליו, ואת ההזדמנות שניתנה לו לרצות את עונשו שלא כמאסר במתקן כליאה. יש להצר על כך שלא עשה את המאמץ הנדרש לעמוד בתנאים למילוי חובותיו שעובד שירות.

בנסיבות אלו, אין מנוס מלדחות את העתירה נגד החלטת המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, שכן מדובר בהחלטה סבירה, שהתקבלה משיקולים ענייניים ובהליך ראוי. העתירה נדחית.

העותר יתייצב לרצות את יתרת עונשו בהתאם לרישומי שב"ס במאסר במתקן כליאה.

העותר יתייצב למאסרו בבית סוהר צלמון (כפי שנרשם בטופס ההפסקה של עבודות השירות) ביום א' 1.10.17 עד השעה 10.00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

ד"ר ר. שפירא, ס. נשיא